

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

Continet Tractatus De Conscientia, De Peccatis, De Legibus, De Fide, Spe,
Et Charitate

Castro Palao, Fernando de

Lugduni, 1669

4 An Confessarius possit, & debeat contra propriam opinionem
pœnitentem sequentem opinionem probabilem absoluere?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76540](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76540)

Sed quid si opinionem deobligantem à restitutione senti-

res improbabilem, possint remittere interrogantem ad Docto-

6 Ex his inferto cum Thom. Sanch. cap. 9. num. 14. & Zume-

7 Dico secundo, Doctores, seu Rectores alicuius cathedrae

8 Quod si magister improbabilis opiniones doceat vel

9 At si non magister, sed ut quidam specialis Doctor opi-

10 Quod vero addit Salas illo tract. 8. disp. vnic. sect. 5. n. 44.

vel leve peccatum esse sequi opinionem falsam in rebus, in quibus nihil interest ad capellendum regnum Dei; tacite insinuat in iis rebus, quae ad capellendum regnum ordinantur, peccatum graue esse,

PUNCTVM IV.

An Confessarius possit, & debeat contra propriam opinionem penitentem sequentem opinionem probabilem absoluer.

- 1 De Confessario delegato negant aliqui.
2 Affirmandum est de ordinario, & delegato posse.
3 Adde verumque esse obligatum postea causa iudicij seu confessione incepta.
4 Secus dicendum ante iudicium de eo qui obligatus non est confessiones audire. Et de qua opinione hoc verum sit.
5 Obligatus penitentis opinioni probabili se conformare, sub qua obligatione hoc sit variant Doctores.
6 Probabilis est sub obligatione mortali teneri.
7 Penitens credens ex aliorum opinione probabili contractum licitum esse, absolvendus est, ames si confessarius tali opinioni non assentiatur.

DE Confessario delegato negant aliqui posse; esto affirmament de parcho. ita Antonin. 3. part. tit. 17. cap. 20. §. 2. Syluest. verb. Confessor. 3. quest. 7. Angel. confessio 4. n. 1. Coon. tract. 7. de contract. quest. 100. conclus. 3. ex parte conuenit Ioan. Medina C. de confess. quest. 19. in fine. Eman. Saa in edit. Romana, quatenus affirmant posse Confessarium cogere penitentem, ut suae opinioni probabili adhereret. Ratio esse potest; quia delegatus cum teneatur ministrare sacramentum petenti, solum videtur posse illud ministrare secundum propriam opinionem, & non aliorum. At parochus cum teneatur ministrare, esset graue onus, si aliorum opinioni se conformare non posset.

2 Dicendum tamen est cum communi sententia, quemlibet Confessarium, siue ordinarium, siue delegatum, posse penitentem sequentem opinionem probabilem, v. g. opinionem deobligantem à restitutione, absoluer, quamuis ipse Confessarius tali opinioni non assentiatur, modo assentiatur esse probabilem: docet Nauart. cap. 17. n. 280. & 288. & in cap. si quis autem, de penit. disp. 6. n. 66. Tolet. lib. 3. cap. 20. num. 4. Sayrus de sacramento penitentiae cap. 35. n. 2. & lib. 1. in clausi regni c. 9. n. 13. Suarez tom. 4. in 3. part. disp. 32. sect. 5. Valquez disp. 62. cap. 5. Azor. lib. 2. cap. 17. quest. 10. Anton. Perez certum. 10. scholast. dub. 2. §. num. 93. Villalobos tom. 2. summo. tract. 1. d. ffic. 12. Thom. Sanchez lib. 1. in Decalog. c. 9. n. 28. Salas quest. 21. tract. 8. disp. vnic. sect. 9. n. 82. Valent. 2. disp. 5. quest. 7. pun. 4. in fine. Ioan. Sanchez innumeros congens disp. 33. n. 54. & disp. 44. num. 35. Ratio est manifesta: nam quilibet Confessarius siue proprius siue delegatus, nihil aliud à penitente exigere potest, ut absolutionem impendat, quam confessionem omnium peccatorum; cum vero dolore, & proposito non peccandi, quibus nullo modo obstat penitens adherens suae opinioni probabili. Ergo capax est absolutionis, utpote ritè dispositus.

3 Difficultas autem est, an non solum possit, sed etiam debeat absolutionem impendere?

Respondeo debere, siue sit parochus, siue delegatus, quia esto delegatus voluntariè se ingessit ad iudicandum; ac posita iam causa iudicij, scilicet accusatione peccatorum necessario sententiam debet ferre, & cum penitens ritè sit dispositus absolutioni, nequit eam denegare: & ita tradunt Valent. Azor. Salas, Suarez, Valquez, & vterque Sanchez supra.

4 Dixi, posita causa iudicij, seu confessione incepta: nam ante illum sicuti Confessarius delegatus non teneatur audire confessionem penitentis, neque etiam teneatur eius sententia se conformare; aliàs obligati posset Confessarius sententis priuilegium Bullae regulatibus non prodesse ad effectum absoluedi à resematis, audire confessionem, & absoluer regularem sententiam prodesse, quod non est dicendum: & ita tenet Ioan. Sanch. disp. 44. n. 10. §. sed valde notandum. & addit obligationem Confessarij absoluedi penitentem sequentem opinionem probabilem esse, quando opinio probabilis est de aliqua re facta, vel efficienda ab iplo penitente, non de re quae tenet ex parte Confessarij, qualis est de iurisdictione, vel approbatione ipsius: tunc enim negata absolutio non arguit indispotionem, & indignitatem in penitente, sed defectum iurisdictionis in Confessario; ac proinde nulla penitenti irrogatur iniuria, sed potius eam sibi irrogat Confessarius: & conuenit Basil. de Leon. lib. 4. de matr. c. 25.

5 Casu autem quo teneatur Confessarius penitentem absoluer, non est conuictio Doctorum sententia, sub qua obligatione teneatur: Sayrus, Valquez, & Salas supra, & Montinos 1. 2. disp. 29. g. 5. n. 199. affirmant delegatum solum sub veniali teneri, & saepe ex bona fide, & zelo suae opinionis executari.

DE CASTRO PALATINO TOM. II. P. II.

Anon. Petez *suprà*, nec veniale agnoscit, si suam opinionem Confessarius longè probabiliorem reputet: habet enim (inquit) causam suspendendi absolutionem, scilicet, vt vires sua opinio accipiat. Excipit eam, in quo penitens ex precepto Ecclesie communicare tenetur: tunc, inquam, graue onus penitenti imponitur ex denegata absolutione, cum ritè dispositus accedat. Svat. solum dicit esse grauem obligationem, non tamen semper sub mortali. Consentit Thom. Sanch. dicens ex paritate materiae veniale esse negare absolutionem, vt si confessio esset ita breuis, aut de leuis venialibus facta; quia tunc non videtur graue onus penitenti imponi, alium confessorem aduocandi. Ioan. Sanch. *disp. 33. n. 54. sine dicit esse mortale, si sit de mortalibus confessio: vnde tacite innuit esse veniale, si de venialibus esset facta.*

6 Ego vetò in hac opinionum varietate existimo probabilis semper esse peccatum mortale negare absolutionem penitenti, quem credis esse ritè dispositum, si ipse in tali negatione non confectat, siue confessio sit de mortalibus, siue de venialibus facta. Et de mortalibus videtur clarum: nam obligare penitentem ad iterum confitendum peccata grauia, habendumque dolorem, est graue onus. De peccatis autem venialibus sic probò. Nam negando absolutionem prius penitentem magno beneficio sacramenti, ad quod habes ius. Ergo peccas grauius. Quòd autem huiusmodi priuationem ipse possit facere reparare, eadem peccata venialia iterum confitendo, non te excusat à peccato, cum hæc reparatio per accidens sit: sicuti non te excusat à graui iniustitia, si dignum aliquo beneficio Ecclesiastico, illo priuare, sciens facillimo negotio aliud æquè bonum posse consequi: quia ad grauitatem culpæ non debet attendi, an possit damnificatus dampnum reparare: sufficit si dampnum factum graue sit. Quòd autem priuatio absolutionis, & fructus sacramenti in confessione venialium graue dampnum sit, & grauis materia, sic probò. Quia si ex voto reuerteris confessionem venialium efficere, & omittes, absque dubio grauius peccas. Ergo signum est esse materiam grauem, obligare penitentem, vel carere fructu ipsius confessionis vel illam iterum efficere.

7 Ex his infero à fortiori penitentem bona fide existimantem, contractum aliquem sibi licere, quiq; verè licitus est ex aliorum opinione probabilis, esto Confessarius tali opinioni non assentiat, esse necessario absolucendum, quia accedit ritè dispositus: sic tradit Villalob. *l. 1. sum. tr. 1. diff. 12. n. 2.* & tenentur omnes supradicti Doctores consentire. At si penitens existimet ex ignorantia contractum illum licitum, illicite tenetur Confessarius penitentem monere licitam esse secundum aliquorum opinionem, vt sic à periculo peccandi penitentem remoueat, sic ex Salon. *2. 2. quæst. 62. a. 2. controu. 4. paulo ante solum argum. docet Th. Sanch. lib. 1. de Decal. c. 9. n. 31.* Quòd si ille contractus omnino est illicitus, debet Confessarius penitentem monere, & si ab illo desistere non vult, in absolutum remittere, vt potè indispotum: sic tradit Barthol. Ledesim. *in sua sum. tr. de sac. penit. diff. 14.* Villalobos *suprà* n. 4.

PUNCTVM V.

An in administratione Sacramentorum liceat vti opinione probabilis, & in re minus tuta, relicta probabiliori, & tutiori vel omnino certa.

- 1 Quando pro vtraque parte est opinio probabilis de licito vsu, potes cuiuslibet te conformare. Quæstio procedit quando ex vna parte est opinio valere sacramentum, ex alia est certus eius valor.
- 2 Sacramentum inualidum esse potest ex defectu materia, vel formæ à Christo instituta, vel ex defectu iurisdictionis ab Ecclesia non concessa.
- 3 Proponitur prima sententia negans licere vti opinione probabilis, relicta probabiliori, vel certa de valore sacramenti: & quibus probetur.
- 4 Apponitur supradicta sententia limitatio, vt non procedat in casu grauis necessitatis.
- 5 Secunda sententia vt probabilior defenditur licitum esse vti opinione probabilis, relicta probabiliori, vel certa in administratione Sacramentorum, nisi ab Ecclesia per consuetudinem, vel speciale præceptum prohibeatur sit.
- 6 Explicatur doctrina. & casus, in quibus apparet Ecclesiam fecisse prohibitionem.
- 7 Non licet ministrare Baptismum sub nomine genitoris, & c. ramesi baptizatus consentiat.
- 8 Apponitur quadam limitatio, sed necessaria non videtur.
- 9 Probat non esse necessarium sacerdoti monere suscipientem sacramentum se vti opinione probabilis in eius administratione.
- 10 Satisfit argum. num. 5, adductis.

1 Pro intelligencia huius quæstionis aduerto primò non esse quæstionem, quando pro vtraque parte esset opi-

nio probabilis, an licere fiat: tunc enim ex supradictis manifestè constat cuiuslibet licere eligere quam maluerit, neque se periculo morali errandi exponit, contingit in casu contouersio, an motu exhibenti solum signa contritionis danda sit absolutio; aliis negantibus, aliis rectius affirmantibus. Sed quæstio est, quando ex vna parte est opinio de valore sacramenti, ex alia parte non est opinio, sed certitudo valere, v.g. est opinio validum esse Baptismum ministratum sub forma genitoris, geniti, & procedentis ab vtroque. At est omnino certum valere, si ministraretur sub nomine Patris, & Filij & Spiritus sancti. Item est opinio valide consecrari in typho, vulgo *zentino*: at in paritricio est omnino certum, Matrimonium valere, si contrahatur coram parochio contrahentium, & in propria parochia, admittunt omnes. At si ipse in aliena parochia assistit, opinio est non valere. Confessio facta simplici Sacerdoti absente proprio in articulo mortis, nemini est dubium valere; at si præsens sit proprius Sacerdos, opinio est: aliq; innumera exempla adduci possent. Difficultas autem est an tunc liceat vti opinione probabilis, relicta certa, & secuta.

2 Aduerto secundò, inualidum posse reddi sacramentum vel ex defectu materia, & formæ à Christo Domino instituta, quem defectum ipsa Ecclesia supplere non potest, vel ex defectu iurisdictionis ab Ecclesia non concessa, qualiter irritatur sacramentum matrimonij celebratum coram sacerdote, qui non sit parochus contrahentium, & sacramentum penitentis si ministratur à Sacerdote, habente potestatem ordinis, & non iurisdictionis in penitentem. His ergo positis.

3 Prima sententia negat, siue inualidum sit sacramentum ex defectu alicuius à Christo Domino requisiti, vel ex defectu alicuius requisiti ab Ecclesia, licere vti opinione probabilis, relicta certa, & secuta in eius administratione. Ita Franciscus Suarez *3. tom. in 3. part. disput. 16. sect. 2. & disput. 21. sect. 4. ad finem. & disput. 4. sect. 1. in fine, & disput. 60. sect. in fine, & tom. 4. disput. 26. sect. 6. num. 5.* Henriquez *1. tom. lib. 1. de sacram. in cap. 9. num. 15.* Bartholom. de Ledesim. *de sacram. in genere, dub. 5. conclus. 4.* Petrus de Soto *lib. 1. de instit. sacerdot. lect. 2. de Euchar. Valentia 3. part. disp. 16. quæst. 2. punct. 12. tract. 8. disput. vnic. sect. 5. num. 86.* & alij. Mouentur primò, quia facit irreuerentiam sacramento, cum sine vrgenti causa te exponis periculo illud irritum faciendi, quòd periculum non adest, cum vteris opinione probabilis circa aliquod præceptum: quia tunc non te exponis periculo illud violandi formaliter, etiam si in te vires at si in vsu sacramenti tutam, & certam sententiam de eorum valore relinquis, & probabilis tantum vteris, periculo te exponis irritum efficiendi sacramentum: quam irritationem ex probabilis opinione non poteris euitare, sicut potes euitare malitiam. Et confirmo. Si debens certum aureos solueres creditoris in moneta dubia, nullo modo satisfaceres; quia debito certo non potest fieri satis solutio dubia: at constitutus minister sacramentorum debet Ecclesie illa integrè ministrare, cum ad hunc finem ab Ecclesia sit constitutus. Ergo non satisfacis, si sub opinione ministras, cum potes sit certo ministrari. Secundo, vsus Ecclesie prohibens ne forma, & materia minus tuta vti in sacramento Baptismi, Confirmationis, & Eucharistie, ex aliquo sine prohibet, non ex alio, nisi ex reuerentia sacramenti debita. Ergo ex hac reuerentia prouenit, vt nullas possit vti materia probabilis, relicta certa. Tertio in rebus ad salutem animæ pertinentibus, hoc ipso grauius quis peccat, quòd certis incerta proponit, vt dixit August. *1. de Baptismo, contra Donatistas, c. 3.* Sed qui vtiut materia, & forma sacramentorum probabilis, relicta certa, iam certo incertum præponit. Ergo peccat.

4 Doctores supradicti dicunt intelligendum esse, neminem scilicet posse vti opinione probabilis de valore sacramenti, relicta sententia certa sine graui necessitate: nam illa irreuerentia licitum esse dicunt vti materia probabilis, relicta certa. Qua ratione licet Baptismum in digito paruo ministrare, quando timeret parualis ex vtro egrediens moriturus. Item licet confirmationem ministrare ex oleo benedicto, non mixto balsamo, cum nullatenus balsamum inueniri potest, & viget occasio. Item licet, & debitum est penitentem exhibentem signa contritionis, & iam moturum absolueret, nisi nullum peccatum in specie manifestaret. Item licet ministrare Baptismum sub nomine genitoris, geniti, & procedentis ab vtroque. si ex prolatione formæ certæ. Patris scilicet, Filij, & Spiritus sancti mors ministro imminet. In quibus omnibus consentit Ioan. Sanchez *disp. 44. num. 12. in fine, & in princ. cum Anton. Petez certam. 10. scholast. cap. 10. & 13. Salas sect. 27. num. 289.* Suarez *de penit. disput. 26. sect. 6. p. 2.* Periculum enim irritandi sacramentum sufficiens honoratur ratione necessitatis.

5 Secunda sententia, & mihi probabilior assentit in administratione sacramentorum per se licere vti, sicut in aliis materiis, opinione probabilis, relicta probabiliori, seu certa, nisi ab Ecclesia consuetudinem, vel speciale aliquod decretum prohibeatur sit. Hanc probat, & defendit latè, & eruditè Gabr. Valq. *l. 2. quæst. 19. art. 63. cap. 2. & 3.* Salas *ex eodem quæstion. 21. tract. 8. disp. vnic. sect. 10. num. 96.* sentit esse valde probabile, quamuis